

Hành Hương Thánh Đô Năm Thánh Lòng Thương Xót (13)

Rời nhà Tổng Quyền Dòng Tên, chúng tôi đi đến viếng Nhà thờ Đức Mẹ Cầu Thang (Santa Maria Della Scala), Hiệu toà của Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận. Nhà thờ này được xây dựng (1593-1610) để tôn vinh Đức Mẹ. Truyền thống cho rằng khi bức ảnh thánh được đặt trên nền của một cầu thang gác trong căn nhà bên cạnh, nơi đó người mẹ cầu nguyện trước bức ảnh thánh và Đức Mẹ đã làm phép lạ chữa lành đứa con dị dạng của bà. Được hiến dâng cho Đức Maria, Mẹ Chúa Giêsu, Bức ảnh thánh này nằm ở phía Bắc cánh ngang của Nhà thờ, dọc theo đó là bức tượng Thánh Gioan Thánh Giá theo nghệ thuật Baroque.

Năm 1650, gần năm mươi năm sau khi hoàn thành tòa nhà, Carlo Rainaldi đã thiết kế một ngôi nhà thờ hình Baldachino với 16 hàng cột mảnh mai bằng đá quý ngọc thạch anh (jasper) theo kiểu nghệ thuật Corintô và một bàn thờ cao. Năm 1849, trong giai đoạn cuối cùng cuộc chống cự của Cộng hòa Cách mạng Roma, chống lại sự xâm lăng của quân đội Pháp, Santa Maria della Scala đã được sử dụng như một bệnh viện điều trị binh lính của Garibaldi bị thương trong cuộc chiến ở Trastevere. (Lm, G. Nguyễn Hữu An, *Hành hương Âu Châu*)

Trong Nhà thờ Đức Mẹ Cầu Thang, nổi bật bên mộ phần của vị Tôi Tớ Chúa, ĐHY Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận, với hai bảng yết thị (poster) in chân dung ngài và hai câu trích từ Đường Hy Vọng. Bên phải viết bằng tiếng Ý: *“Con đừng bao giờ mãi nguyện với một đức tin lý thuyết và hình thức, nhưng phải sống một đức tin chân thực, thiết ái và trung thành.”* (ĐHV 280) Bảng bên trái chép câu vừa tiếng Ý vừa tiếng Việt cùng một ý: *Con mang một đồng phục, nói một ngôn ngữ: Bác ái.* (ĐHV 984) Chúng tôi vây quanh mộ Ngài, chăm chú lắng nghe anh Giuse Nguyễn Văn Thảo thuật lại cuộc đời và hoạt động của ĐHY Phanxicô Xaviê. Khi

nhắc đến thời điểm ngài thành lập Chung viện Lâm Bích, anh bỗng nghẹn ngào, thốn thức, không thể nói tiếp nữa.

Âm thầm cảm thông, lặng lẽ chờ anh qua cơn chấn động tâm hồn. Cả đoàn đều biết rằng, anh Thảo chính là một cựu chủng sinh Lâm Bích. Làm sao tránh khỏi ngậm ngùi, rung động khi nhắc đến vị Tôi Tớ Chúa, đáng sáng lập Chung viện từng dưỡng nuôi anh.

Sau khi anh Thảo trình bày những nét chính về cuộc đời anh dũng, đầy gian nan, thử thách của ĐHY Phanxicô Xaviê, chúng tôi im lặng, suy gẫm mấy phút, rồi cùng thành khẩn đọc Kinh Xin Ôn. Kính xin ngài cầu bầu cho từng người chúng tôi được phúc lành, theo Lòng Thương Xót vô biên của Chúa.

Tạm biệt Nhà thờ Đức Mẹ Cầu Thang, chúng tôi lặng lẽ ra về kịp giờ cơm chiều tại Foyer Phát Diệm. Trong tâm tư mỗi người còn đọng lại quá nhiều cảm xúc thánh thiện từ Chân Phước Anrê Phú Yên đến Tôi Tớ Chúa, ĐHY Phanxicô Xaviê. Xin biết ơn và cảm tạ Chúa đã thương ban cho đoàn.

(Còn tiếp)